

ham til at tage sig sammen eller, hvis han ikke vil eller evner dette, maa sætte ham udenfor en Borgers sædvanlige Indflydelse paa offentlige Forhold eller paa anden Maade begrænse hans Frihed, i hvert Fald midlertidig.«

Ministeren udtalte om dette System, at det er rationelt, hvad det nuværende ikke er, at det er mere humant end dette overfor de virkelig trængende, for saa vidt disse kæmper Tilværelseskampen som normale Borgere, men at det omvendt i sine Virkninger er strengere overfor de ansvarløse, bevidst samfundsfjendske Elementer, der ikke har Villie til eller Ønske om at forsøge at leve et ordnet Samfundsliv.

Derefter gik Ministeren over til en Redegørelse for Lovforslagets Indhold, idet han nævnte, at ved dets Vedtagelse vil 41 andre Love eller Lovbestemmelser bortfalde.

Lovforslaget er delt i 8 Afsnit, 28 Kapitler og 347 Paragraffer.

I Afsnit I, *Almindelige Bestemmelser*, handler Kapitel I om *Forsørgelsespligten*, og her fastsætter § 1:

Det offentlige er forpligtet til at komme enhver til Hjælp, for saa vidt og saa længe han ikke er i Stand til at forskaaffe sig og sine det fornødne til Livets Ophold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, eller for saa vidt han i øvrigt opfylder de i denne Lov fastsatte Betingelser for at erholde Hjælp.

I andre Tilfælde er det offentlige end ikke berettiget til at komme den enkelte Borger til Hjælp, medmindre det særlig er paabudt eller tilladt ved Lov.

Modtagelse af offentlig Hjælp medfører kun Indskrænkninger i Modtagerens borgerlige Retsstilling i de Tilfælde og i det Omfang, nærværende Lov udtrykkelig bestemmer.

Paragraffen svarer til den gældende Fattiglovs § 1, men Tilføjelsen »eller for saa vidt han i øvrigt Betingelse for at erholde Hjælp« sigter til Gennemførelsen af det foran omtalte »Retsprincip«.

I §§ 2—6 omhandles de private Forsørgelsespligt i Forholdet overfor det offentlige, svarende til Fattiglovens §§ 2—8, men med Udeladelse af disses Bestemmelser om Forholdet mellem de private indbyrdes, der er henvist til den privatretlige Lovgivning herom. § 2 bestemmer:

Overfor det offentlige er en *Ægteemand* forpligtet til, saa længe Ægteskabet ikke er endeligt ophævet, at forsøge sin